

अतिप्रेमधर्षिताः रुदन्त्य आहुः यदिति हे प्रिययत्ने तव सुकुमारं पदाब्जं कठिनेषु कुचेषु संमर्दनशङ्किताः शनैर्दधीमहि धारयेम वयम् त्वं तु तेनाटवीमटसि
नयसीति पाठे पशून्वाकां चिदन्यां वा आत्मानमेव वानयसि प्रापयसि तत्ततः तत्पदांबुजं वा कूर्पादिभिः सूक्ष्मपाषाणादिभिः किंस्विन्नव्यथते कथं तु
नाम नव्यथेतेति भवानेवायुर्जीवनं यासां तासां नोधीर्भ्रमति मुस्यतीति ॥ १९ ॥ इति दशमे टीकायामेकत्रिंशः ॥ ३१ ॥ ॥ ७३ ॥ द्वात्रिं
शे विरहालापविह्वलहृदयो हरिः तत्राविर्भूय गोपीस्ताः सांत्वयामास मानयन् ॥ १ ॥ स्वप्रेमानृतकल्लोलविह्वलीकृतचेतसः सदयं नन्दयन् गोपीरुद्र

यत्ते सुजातचरणांबुरुहं स्तनेषु भीताः शनैः प्रियदधीमहिकर्कशेषु ॥ तेनाटवीमटसितद्वयथतेन किंस्वित्कूर्पादि
भिर्भ्रमतिधीर्भवदायुषां नः ॥ १९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे गोपीकृतकृष्णस्तुतिर्नाम एकत्रिं
शोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीशुक उवाच इति गोप्यः प्रगायन्त्यः प्रलपन्त्यश्च चित्रया ॥ रुरुदुः
सुस्वरं राजन कृष्णदर्शनलालसाः ॥ १ ॥ तासामाविरभूच्छौरिः स्मयमानमुखाम्बुजः ॥ पीतांबरधरः स्रग्वीसा
क्षान्मन्मथमन्मथः ॥ २ ॥ तं विलोक्यागतं प्रेष्टुं प्रीत्युत्फुल्लदृशोऽबलाः ॥ उत्तस्थुर्युगपत्सर्वास्तन्वः प्राणमिवाग
तम् ॥ ३ ॥ काचिल्लकरांबुजं शौरेर्जगृहेऽजलिनामुदा ॥ काचिद्वारतद्वाहुमं सेचंदनभूषितम् ॥ ४ ॥ काचिदंज
लिनागृह्णात्तन्वीतांबूलचर्वितम् ॥ एकातदधिकमलंसंततास्तनयोरधात् ॥ ५ ॥ एकाभ्रुकुटिमाबद्धप्रेमसंरं
भविह्वला ॥ प्रंतीवैक्षत्कटाक्षेपैः संदष्टदशनच्छदा ॥ ६ ॥ अपराऽनिमिषदृग्भ्यां जुषाणा तन्मुखाम्बुजम् ॥ आ
पीतमपि नातृप्यत्संतस्तच्चरणं यथा ॥ ७ ॥ तं काचिन्नेत्ररंध्रेण हृदि कृत्य निमील्य च ॥ पुलकांग्युपगूढ्यास्ते यो
गीवानंदसंप्लुता ॥ ८ ॥

तो नंदनंदनः ॥ २ ॥ इति गोप्य इति इति एवं प्रभृतिचित्रया अनेकधा सुस्वरमुच्चैः कृष्णदर्शने लालसाऽति
स्पृहायासां ताः ॥ १ ॥ साक्षान्मन्मथमन्मथः जगन्मोहनस्य कामस्यापि मनस्युद्धूतः कामः साक्षात्तस्यापि मोहक इत्यर्थः ॥ २ ॥ तन्वः करचरणादयः
॥ ३ ॥ ४ ॥ अंजलिना संहतहस्तद्वयेन ॥ ५ ॥ भ्रुकुटीं भ्रुवमाबद्ध्य कुटिलीकृत्य प्रेमसंरंभेण प्रणयकोपावेशेन विह्वला विवशा दृष्टाधरोष्ठा कटाः क
टाक्षास्तैर्ये आक्षेपाः परिभवास्तैस्ताडयन्ती वैक्षत ॥ ६ ॥ अनिमिषंतीभ्यामनिमीलंतीभ्यामापीतमपि सम्यक् दृष्टमपि पुनः पुनः जुषाणानातृप्यत्
॥ ७ ॥ हृदि कृत्य हृदयं नीत्वा इत्यर्थः ॥ ८ ॥